

Myndigheten för
samhällsskydd
och beredskap

Reseberättelse York – Studiebesök Projekt BlåljUS

19-24 april 2018 Emergency Planning College,
York

© Myndigheten för samhällsskydd och beredskap
(MSB) Enhet: 155

Text: Lynn Ranåker
Tryck: DanagårdLiTHO

Publ nr: MSB1651 - november 2020

Förord

Denna rapport är skriven inom ramen för Projekt BlåljUS - Blåjusaktörer i UtbildningsSamverkan av:

Lynn Ranåker, Räddningstjänsten Syd

Projekt BlåljUS är finansierat av EU:s fond för inre säkerhet, ISF

EUROPEISKA UNIONEN
Fonden för inre säkerhet

Innehåll

STUDIERESA INOM PROJEKT BLÅLJUS TILL EPC, YORK.....	5
Schema	5
Konferens	6
Primärt till sekundärt	6
VR	8
Från möjlighet till svårighet.....	9
Diskussion med EPC.....	10
Och nu då.....	12

Studieresa inom projekt BlåljUS till EPC, York.

När:

19-24e april 2018

Vem:

19-24e april:

Stefan Isaksson, MSB Revinge

Conny Johansson, MSB Revinge

Sofia Jonsson, MSB Sandö

Lynn Ranåker, Räddningstjänsten Syd

21-24e april:

Carl-Oscar Jonson, Katastrofmedicinskt centrum

Henrik Lidberg, Katastrofmedicinskt centrum

Schema

19e: Resa till Esingword utanför York och till EPC (Emergency Planning College).

Mingel och middag med Horizon 2020 projektet Unity.

20e: Deltog i konferensen Community safety & Resilience Conference 2018.

21e: Transport till Wakefield.

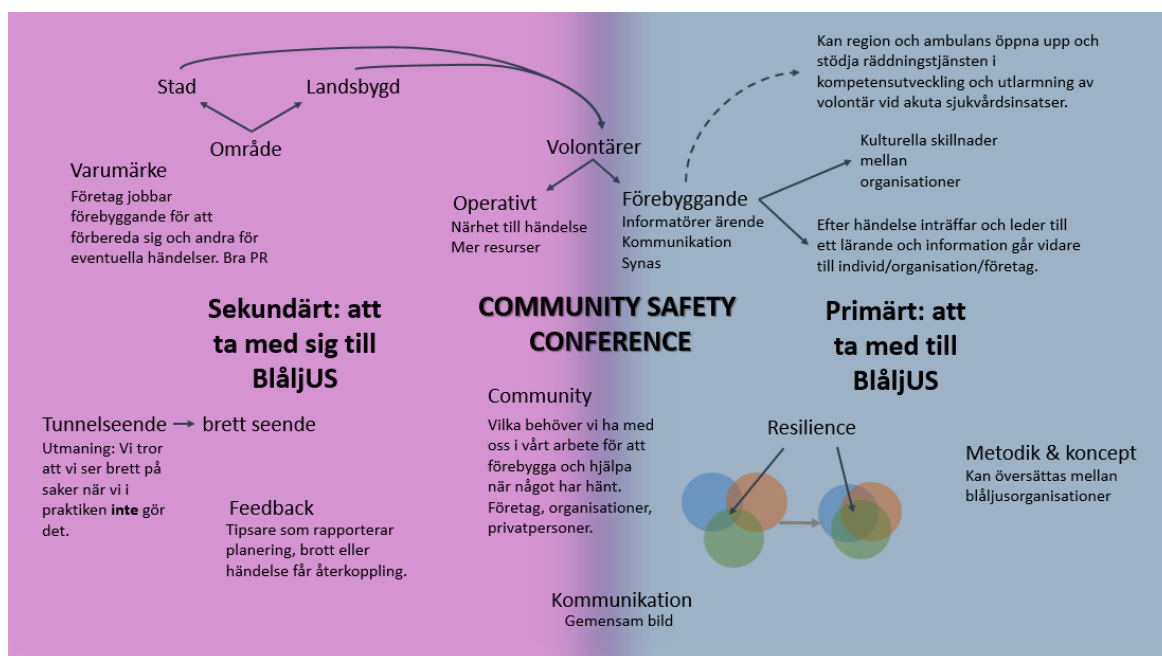
22e: Deltog i övning utförd av West Yorkshire Police där validering mellan VR och traditionell övning ägde rum. Transport tillbaka till EPC.

23e: Samtal med nyckelpersoner från EPC och andra personer för att få in inspiration, testa vårt koncept samt nätverka och sprida information (exempelvis via Crisis Response) inför kommande delar av projektet. Under dagen jobbade BlåljUS gruppen vidare med gemensam förståelse samt hur och vad vi jobbar med framöver. Mingel och middag med deltagare från dagen och övriga från EPC.

24e: Hemresa.

Konferens

Konferensen var en rapportering av det projekt som gjorts inom Horizon 2020 under projektet Unity. Projektet har varit verksamt under tre år och verkar för att stärka kopplingen mellan polisen och samhället för att maximera säkerheten för invånarna. Under dagen får vi en presentation från de olika arbetspaketen som leder till paneldiskussioner med alla konferensdeltagarna. I skissen nedan har vi sammanfattat det som vi kan se ha primär koppling till projektet och även sekundär koppling. Nedan kommenterar vi bilden.

Figur 1. Bilden är en midmap efter konferensen över vad vi plockat upp som primär (blå delen) input till projektet samt det som vi eventuellt kan använda oss av och beskrivs som sekundärt (lila del).

Primärt till sekundärt

Metodik & koncept: De koncept som används av polisen för att skapa en närhet till samhället och medborgaren går att översättas till det svenska systemet inom polisen men även till ambulans och räddningstjänst. Alla organisationer har inte kraft att jobba med alla aspekter som det finns behov av men vi kan stödja varandra i detta arbete. Överst till höger i den blå delen har vi spekulerat i om samnyttjande mellan blåljusorganisationer. Räddningstjänsten som spenderar mindre tid på uttryckningar (ca 10 % av tiden) kan stödja polisen och ambulansen för att skapa närhet till samhället och invånarna och erbjuda nätverk, kontakter, information och utbildningar.

Volontärverksamhet verkar vara avgörande för att få utväxling på traditionellt blåljusarbete och polisen använder sig av volontärer på många olika sätt. I Sverige använder framförallt polisen sig av volontärarbetare för att förebygga och skapa kontakt med närsamhället. Räddningstjänsten är på väg in och jobbar med volontärer både förebyggande men även operativt. Det som vi inom BlåljUS kan göra inom detta område är att skapa utrymme inom ett teoretiskt och ett praktiskt pedagogiskt moment där varje organisation samt tillsammans diskuterar hur respektive situation kunnat förebyggas med hjälp av volontärer eller om de kan finnas med i det operativa eller efter-skedet.

Förebyggande

Lärande: Hur kan vi underlätta för ett lärande inom momenten, mellan momenten, för individen, till organisation och hur genererar lärandet en ökad trygghet för medborgaren. Vi har pratat om After Action Review, CBRNE metoden som finns beskriven i dokument på samarbetsytan men även nu även efter JESIP-modellen. Något att bevaka ur alla ovan aspekter.

Community/samhället: Vi måste ställa frågan i projektet vilka vi behöver ha med oss från samhället för att ge input till förebyggande och operativt arbete som vi ser behov av. Vidare bör denna även finnas med som en viktig punkt att jobba efter när pedagogiska moment byggs för att de som gör utbildningarna ska identifiera hur och varför viktiga aktörer kan vara viktiga att ha mer eller mindre strukturerade kontakter med för att gagna både förebyggande och operativt arbete, något som även beskrivs i stycket ovan om metodik & koncept. Hur ska de identifierade grupperna (organisation/företag/individ/samhällsfunktioner) fångas upp så att man hamnar in i ett lärande och knyter kontakter och skapar samsyn mellan blåljusorganisationerna.

Kommunikation: Vi kommer alltid ha olika bilder av samma sak, men det är viktigt att vi som grupp enas om vår gemensamma definition av saken. Det gäller såväl som i projektet och hur vi arbetar inom arbetspaketet, hur kommunikationen är till styrgrupp samt hur den är till alla som befinner sig utanför detta projekt. Kommunikation kommer bli än viktigare framöver när vi vänder oss utanför projektet för att engagera och inspirera andra att ta del av det projektet tar fram så att det fortsätter leva efter projekttiden är slut.

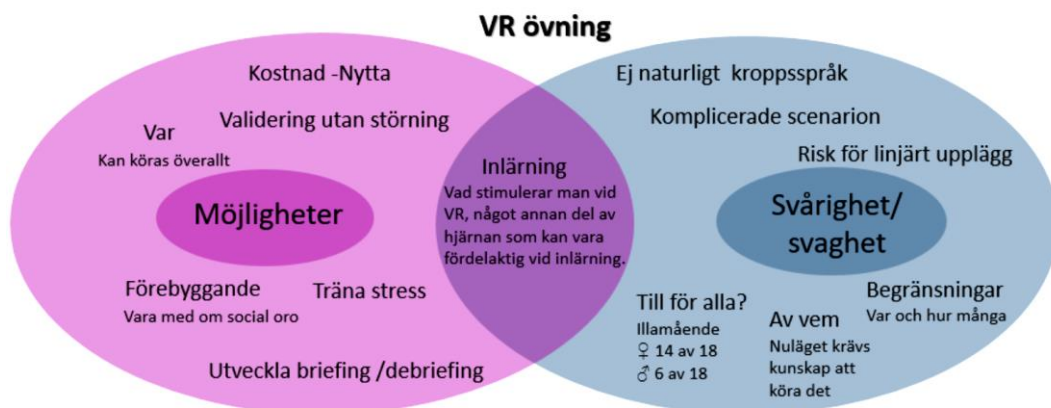
Tunnelseende: När man jobbar med samverkan och förebyggande vill man gärna tro att man jobbar brett, har saker förankrat och att organisationer, företag och individer är med på eller har information om det som håller på att ske. Andrew pratar om att man måste bredda upp och inte fastna i ett tunnelseende som gör att vi inte kommer vidare. Att vi har ett tunnelseende bekräftas av forskarna i Unity projektet som visar på att chefer högre upp i organisationen visar på ett breddat uppdrag med samverkan mellan organisationer och individer. Frågar man poliserna i fält håller de med men samtidigt säger att så fungerar det inte i praktiken. Individen och organisationen känner inte alls i sig i arbetet med polisen förebyggande arbetet och att polisen jobbar mot målgrupper på ett likvärdigt sätt.

Varumärke: Hur kan vi nyttja att företag vill uppgradera och uppdatera sig gällande säkerhet, resiliens och förebyggande arbete. Nyttan för företaget är att de kan avvärja händelser att inträffa, om de inträffar så ska de tillsammans med samhällsaktörer kunna hantera, men även ha stark beredskap i efterskedet. Det är bra PR för företagen. Vi som blåljus kan stötta detta arbete vilket kan generera i tryggare miljö, lättare agerande när något händer samt att företaget har sett till att ett efterarbete görs. Blåljusorganisationerna kan tillsammans få en helhetsbild över företaget och samtala hur man tillsammans för att arbeta för bästa resultat utifrån relevanta fall. Samverkan mellan alla dessa parter kan gynnas om man gör det rätt.

Område: Under konferensen kom exempel och forskning upp från både stad och landsbygd. Varför vi lyfter den är att landsbygden ofta glöms bort och vi såg att det var bra att lyfta fram även detta. Vi i projektet måste även tänka i dessa banor så att det vi tar fram inte blir en plattform anpassad för de stora städerna utan ska kunna fungera för de olika förutsättningar som finns runt om i vårt land.

VR

Vi följde VR-träning där man simulerat en tågstation med en väska där poliserna som övade skulle finna väskan och utrymma byggnaden. Innan dagen hade deltagarna (polis/polisaspirant) tagit del av ett material som handlade om utrymning. Validering gjordes under tiden deltagarna (två och två) utförde övningen. Övning gjordes även fullskalig där de skulle observera väska på en pub eller stadion för att sedan utrymma personer på plats. Vi observerade både VR som metod för träning men även hur man jämför de båda övningarna samt om detta går att validera. BlåljUS-gruppen delade upp sig och ena gruppen var med under förmiddagens övning och andra gruppen under eftermiddagens övning. I bild två finns ett sammanställt resultat som kommenteras i text under bilden.

Figur 2. Bilden är en midmap efter dagen med VR och fullskalig övning där de olika grupperna sammanställde var för sig och sedan adderades ihop. Runt Möjligheter (lila) sammanställs de möjligheter VR kan bidra till övningar samt validering som liknar de vi ser mellan blåljusorganisationer och svårigheter (blå) visar på vad vi tror kan bli svårighet eller svaghet.

Från möjlighet till svårighet

VR kan köras överallt vilket är en stor fördel. Man behöver ett begränsat utrymme där övningen äger rum.

Kostnad-nytta: Det bör vara relativt lätt att räkna på hur mycket det kostar att köra VR-träningar men svårare att se på nyttan. Här krävs lite vetenskapliga studier som behandlar detta.

Det som observerades var att de som deltog i VR inte verkade tänka eller märka att någon granskade och validerade processen för personen var inne i simuleringen. Vi noterade att personerna under processen blev stressade och ser det som en positiv sak att man kan hamna i stress och press under övning. Man kan simulera att hamna i situationer med social oro, något som inte är så lätt att göra vid andra övningar. Eftersom deltagarna verkade vara helt med i simuleringen finns det anledning att tro att även social oro hade kunnat bidra till en dimension av komplexitet vid träning.

Allt filmas med kroppskamera och övergripande kamera vilket kan användas till återkoppling och ett vidare lärande om hur man som individ reagerar och därefter jobba med detta.

Inläring: triggas man någon annan del av hjärnan med denna typ av träning och kommer åt andra delar som adderar till inläringen eller kan samma stimulering fås via mer traditionell övning.

Kroppsspråk: Två deltagare skulle lösa uppgiften tillsammans och här såg vi att det var negativt att man inte kan läsa av varandras kroppsspråk. Man ser varandra som animerade figurer och det är bara via rösten man kan kommunicera med varandra.

Komplex/komplicerad: Övningen vi följde var inte en komplicerad uppgift utan en linjär och relativt rakt fram. Systemet tar tid att bygga och vi gissar att det kostar att bygga med hög komplexitet. Att bygga vidare en simulering alternativt ta bort buggar kommer dock att ta tid och vara kostsamt.

Är det till för alla? Nja, nästan alla kan ju utföra det men eftersom många blir illamående är frågan om

man vill göra det igen och om man vill hur ofta. När vi observerade deltagarna såg vi att flera, framförallt kvinnor, uttryckte att de blev illamående (något som även BlåljUS-gruppen fick uppleva efter testat simuleringen). När vi kollade vidare på detta så såg vi att kvinnor är mer känsliga mot VR än vad män är.

Vem: vem kan köra systemet och hur många resurser krävs för att genomföra en övning? Detta är en kostnad som ska finnas med i kostnad-nyttoanalysen.

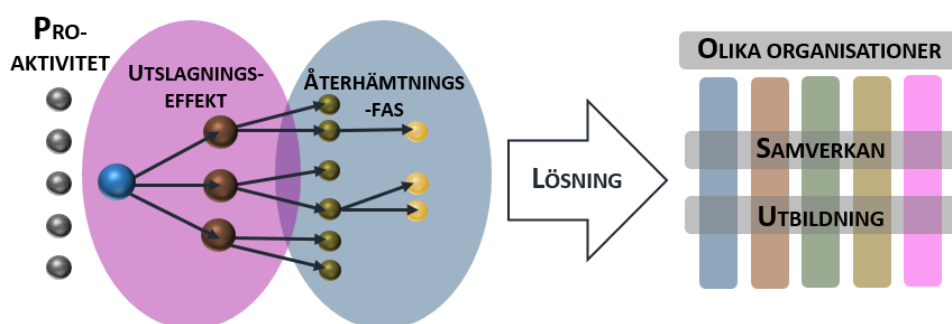
Begränsningar: Hur många kan vara med under ett scenario. Kan man vara med från flera platser och organisationer, om ja så är det positivt för då kan man samöva på distans.

Diskussion med EPC

Under denna dag träffade vi personer från EPC, Mark Leight director of Risk, Resilience and Crisis Management, Andrew Everitt Assistent Training Director, Martin Carlon Defence Security Manager och Crisis Response (David Stewart). Sammanhållande för dagen var Laurence Marzell från Serco.

Dagen var ett samtal där vi visade vårt projekt och dom visade sina områden och diskussioner var runt vårt gemensamma spelrum. Presentationen som visades finns på Samarbetsytan.

Andrew pratar mycket om att man hela tiden måste förutse vidare effekter efter en händelse så att man kan börja agera på dessa redan under pågående händelse, bild 3 nedan.

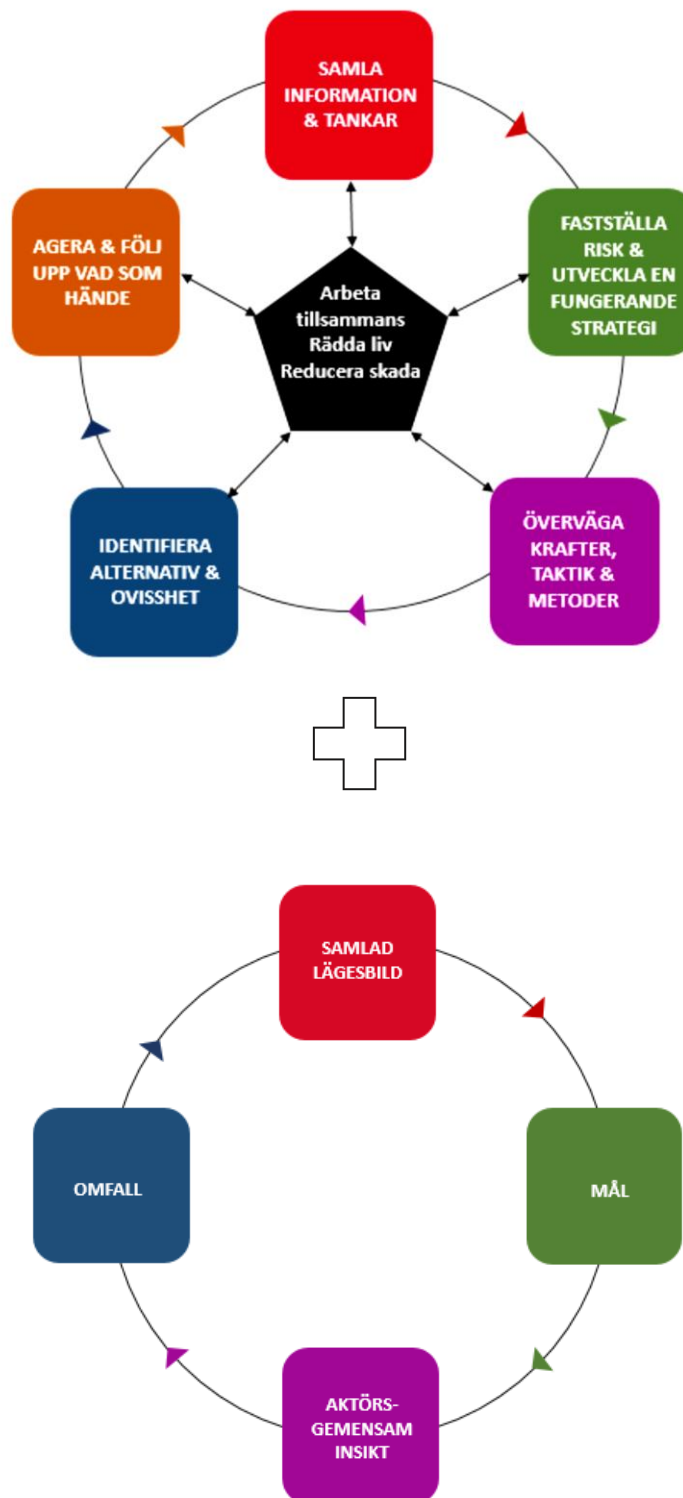

Figur 3. Sammansatt skiss av det Andrews ritade upp gällande förberedelse inför händelse.

Något händer (blå klot) och flera kommer respondera (orangea klot) på händelsen. Om man vill lyckas bättre med händelsen måste man se både framåt och bakåt i tiden på vad och hur man gör. Lösningen till att lösa händelsen på bästa sätt är att samverka med olika parter som identifierats innan händelsen i den proaktiva fasan (grå klot). Här kan man samöva, skapa samsyn och upprätta kontaktvägar. Detta underlättar även när man ska tänka på vilka som kommer beröras i återhämtningsfasen (gröna och gula klot). Genom att aktivt tänka på Återhämtningsfasen under pågående händelse kommer man underlätta för återhämtningsfasen. Detta gynnar den som är i direkt påverkan till händelsen. Alla som jobbar ska var medveten om konsekvenser olika val kan få och agera efter detta.

Inom JESIP modellen finns det många guldkorn att ta med sig och bland annat hur man ser på beslutsfattande som beskrivs ovan där deras ser ut på följande sätt. För att få reda på mer om JESIP som koncept så finns det information om det på EPCs hemsida. Det som BlåljUS-gruppen fastnade för av bland annat Joint Decision Model (figur 4). Denna kan man jobba efter tillsammans med en tidigare framtagen modell som kan ses till höger för att få till en optimerad besluts- och lärande loop i BlåljUS kommande utbildningsplattform.

Vi tar fram en JESIP, CBRNE modell som vi skriver att den är inspirerad av JESIP. JESIP kommer förklaras i basmodulen och i vidare moduler kommer detta vara en metodik att arbeta efter.

Figur 4. JESIPs Joint Decision Model (överst) och en CBRNE modell.

Och nu då

Vidare arbete finns planerat hur vi tar med inspirationen in i projektet i framförallt arbetspaket 2 och 3. I texten ovan finns förklaringar på hur EPCs arbete kan inspirera vårt samt var det kan ge kraft för att föra BlåljUS projektet framåt.

Myndigheten för
samhällsskydd
och beredskap